

τεχνῶν, τῶν μηχανικῶν, καὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἐμπεριέχει καθηγητὰς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Γεωμετρίας, τῶν μηχανικῶν, καὶ τῆς χημείας, διὰ τὴν μηχανικὴν τεχνολογίαν, τὴν Γεωργικὴν, καὶ τὰ τοιαῦτα Ὑπάρχει δ' ἀκόμη καὶ προπαρασκευαστικὸν σχολεῖον τῶν τεχνῶν διὰ τετρακοσίους παῖδας, οἵτινες διδάσκονται ἐν αὐτῷ τὰς συντεινούσας μᾶλλον εἰς τὴν μηχανικὴν ἐπιστήμας.

Παρεκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα Γυμνάσια εἰς Παρισίους, ὡς τὸ διὰ τοὺς προετοιμαζομένους διὰ τὴν διδασκαλικὴν καθέδραν κ τ λ.

Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα διάφορα εἰδικὰ σχολεῖα εἰς τοὺς Παρισίους καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Γαλλίαν, ἐν οἷς διακρίνονται τὸ Πολυτεχνικὸν λεγόμενον, τὸ βασιλικὸν σχολεῖον τῶν Γεφυρῶν, τὸ τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν καὶ ἄλλα πάμπολλα, περὶ ὧν παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸν τοῦ Γαλιγνάνου νίον ὁδηγὸν τῶν Παρισίων.

Ο ΕΝ ΕΦΕΣΩΙ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ.

Ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος ἦτον ἐν τῶν ἑπτὰ θαυματούρων θαυμάτων τοῦ κόσμου. Ὀικοδομήθη δὲ διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης ὅλης τῆς μικρᾶς Ἀσίας εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν, καὶ, ὡς λέγει ὁ Πλίνιος, μὲ ὑπερβολὴν βέβαια, διακοσίων. Ἦτο δὲ κατὰ τὸ μῆκος 425 ποδῶν, καὶ κατὰ τὸ πλάτος 220, καὶ ἐστηρίζετο ἐπὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ στηλῶν. Ἐκάστη δὲ τῶν στηλῶν τούτων ἦτο δῶρον ἑνὸς βασιλέως, κ' ἐπομένως ἦτο πολυέξοδος καὶ τεχνουργημένη ἀπὸ ἐπιτηδείους τεχνίτας. Εἶχε δὲ ἕψος κάθε μία ἑξήκοντα ποδῶν. Καὶ τὸ ἐπίλοιπον δὲ τῆς οἰκοδομῆς συνεφώνει μετὰ τῆς μεγαλοπρεπείας ταύτης — Ἀρχιτέκτων τοῦ περιφήμου ναοῦ τούτου ἦτον ὁ Κτησιφῶν καὶ ὁ υἱὸς του Μεταγένης. Κατὰ

τὸ ἄ. ἔτος ὁμῶς τῆς κᾶ. Ὀλυμπιάδος, καθ' ἣν ἡμέραν μάλιστα ἐγεννήθη καὶ ὁ Μ' γας Ἀλέξανδρος, ἐπυρπολήθη τὸ αξιοθαύμαστον τοῦτο ἔργον παρὰ τινος καλουμένου Ἐρωστράτου. Βιαζόμενος δ' οὗτος νὰ ὁμοιογήσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ βδελυοῦ σκοποῦ του, ἀπεκρίθη ὅτι μὴ δυνάμενος νὰ δικαιώσῃ τὸ ὄνομά του διὰ τῆς πράξεως μεγάλου τινὸς ἀγαθοῦ ἔργου, ἐτόλμησε νὰ κάμῃ τὸ ἐναντίον. Διὰ ψηφισματος ἀπηγορεύθη τὸ νὰ μὴν ἀναρῆρη τις τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ τοῦτο συνέτεινε πλείοτερον νὰ κινήσῃ τὴν περίργειαν πάντων, καὶ νὰ κάμῃ τοὺς ἱστορικοὺς νὰ τὸν ἀναρωτῶσιν. Ἱστορικός τις λέγει ὅτι ἡ Ἀρτεμις ἐνασχολουμένη εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Ἀλεξάνδρου δὲν εἶχε καιρὸν νὰ φρονίσῃ διὰ τὸν ναὸν τῆς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ Ῥητορικὴ Ἀνηκούσα Μάλλον εἰς τὰς γυναῖκας.

Τῶν δ' ἀκόμιτος μέει αὐδῆ
ἐκ στομάτων ἠδεῖα.

Ἡσίοδ.

Λέγεται παρὰ τινῶν ἀρχαίων συγγραφέων ὅτι ὁ Σωκράτης ἐδιδάχθη τὴν Ῥητορικὴν παρὰ τινος γυναικὸς, καλουμένης Ἀσπασίας. Ἐγὼ τῶντι ἐκαμαπολλάκις παρατήρησιν, καὶ ἔκρινα ὅτι ἡ τέχνη αὕτη ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ στοχάζομαι ὅτι ἤθελον πράξει καλῆτερον νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Πανεπιστήμια γυναῖκας εἰς τὰς ἑδρας τῆς Ῥητορικῆς. -Συνήθως λέγομεν πρὸς ἔπαινον τινῶν ἀνδρῶν ὅτι δύνανται ὀλοκλήρους ὥρας νὰ κρατήσωσιν ὁμιλίαν περὶ τινος πράγματος, ἀλλ' ὀφείλομεν πρὸς τιμὴν τοῦ Καίου φύλου νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν τινὲς αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ κρατῶσιν ὁμι-